

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/111/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122010773
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7122010773.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Baňackého PhD. v trestnej veci proti odsúdenému S. T. o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4Nt/19/2022 zo dňa 13. októbra 2022 na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 23. januára 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného S. T..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného S. T. o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I, sp. zn. 7T/36/2020 zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil písomne prostredníctvom svojej obhajkyne.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že ako odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí podal sťažnosť voči Uzneseniu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4Nt/19/2022 zo dňa 13.10.2022 (ďalej len ako "Uznesenie"), ktorým súd zamietol jeho žiadosť o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 7T /36/2020. Dňa 14.11.2022 bolo jeho obhajcovi doručené predmetné Uznesenie spoločne s výzvou na vyjadrenie sa k dôvodom podanej sťažnosti v lehote 10 dní. V zmysle predmetnej výzvy nasledovne ďalej odôvodňuje svoju sťažnosť:

Uznesenie Okresného súdu Košice I napáda v súlade s ust. § 189 T. por. pre:

- a) nesprávnosť všetkých jeho výrokov,
- b) zřejmý rozpor výrokov s odôvodnením,
- c) porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo keďže toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

Ďalej uvádza, že je toho názoru, že sa súd nevysporiadal a ani sa nezaoberal všetkými skutočnosťami a návrhmi na vykonanie dokazovania, ktoré uviedol vo svojej žiadosti o povolenie obnovy konania, ako aj v jej doplnení. Súd nevenoval žiadnu pozornosť jeho tvrdeniu, že bol zbitý policajtmí, ako ani nepreveroval a ani sa nevenoval jeho tvrdenou klamivosťou ostatných výpovedí v tomto konaní.

Nevysporiadal sa ani so skutočnosťou, že sa nezhodovali odtlačky DNA s jeho odtlačkami. K vyššie uvedeným skutočnostiam a návrhom sa súd ani nevyjadril, a z toho dôvodu podľa jeho názoru súd

nevyhodnotil dôkazy v súlade so zákonnými požiadavkami v zmysle ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku, keďže nie je zjavné ako sa s vyššie uvedenými skutočnosťami vysporiadal a akými úvahami sa súd pri ich vyhodnotení riadil. V zmysle vyššie uvedeného poukazuje aj na právny názor podporujúci jeho tvrdenia (cit.) „V danom prípade nadriadený orgán musí konštatovať, že napadnuté uznesenie neobsahuje náležitosti uvedené vo vyššie citovanom ustanovení Tr. poriadku. Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia síce vymenoval jednotlivé dôkazy vykonané na verejnom zasadnutí, aj ich obsah, ale tieto dôkazy nevyhodnotil v súlade s požiadavkami ust. §176 ods.2 Tr. por. Predovšetkým v časti hodnotenia dôkazov sa okresný súd uspokojil s vymenovaním niektorých dôkazov a to výsluchov obv. Z. N., svedkov N N, Z. c., X. H., S. O., /, c., N K., listinnými dôkazmi, z ktorých podľa názoru okresného súdu nevyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré vyplývajú z ust. § 394 ods. 1 Tr. por. Tento názor súdu však nadriadený orgán nemôže akceptovať, keďže v odôvodnení, v časti hodnotenia dôkazov chýbajú úvahy súdu, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z uvedeného dôvodu napadnuté uznesenie nie je v tomto štádiu konania preskúmateľné a preto ho nadriadený orgán v celom rozsahu zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Taktiež napádané uznesenie súdu považuje za nedostatočne zdôvodnené ako aj nepreskúmateľné. Predmetné Uznesenie v podstate obsahuje len všeobecné konštatovania a teoretické úvahy o povahe inštitútu obnovy konania. Samotnému meritu sa súd venuje len v jedinom odseku predmetného Uznesenia. Podľa jeho názoru takého odôvodnenie uznesenia nie je dostačujúce a je nepresvedčivé, pričom podľa jeho názoru nenapĺňa kvalitatívne požiadavky kladené na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

Opakovane dáva súdu do pozornosti nasledovné (cit.) "Postup § 272 ods. 3 Trestného poriadku v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania predchádza (ako prvá fáza konania) samotnému rozhodnutiu o návrhu na povolenie obnovy konania a možno ho aplikovať len vtedy, ak navrhnuté dôkazy sú pre rozhodnutie zjavne irelevantné, alebo boli a sú súdu známe už z pôvodného konania. Ak odsúdený navrhuje vykonať dôkazy súdu skôr neznáme, súd je povinný citlivo a zároveň i spravodlivo posúdiť potrebu ich vykonania na verejnom zasadnutí. Spravidla až po vykonaní dovtedy neznámych dôkazov na verejnom zasadnutí môže súd so znalosťou veci a zodpovedne rozhodnúť, či ich dôkazná hodnota (sama o sebe alebo v spojení s ďalšími skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi) by mohla prívodiť iné rozhodnutie o vine alebo treste v pôvodnom konaní. Napokon to je i samotnou podstatou konania o návrhu na povolenie obnovy konania - posúdiť, či dovtedy súdu neznáme skutočnosti alebo dôkazy (nie len odsúdeným označené dôkazy - navrhnuté na vykonania, pokiaľ nie sú irelevantné) môžu viesť k zmene rozhodnutia v pôvodnom konaní. Preto je súd povinný na verejnom zasadnutí konanom o návrhu na povolenie obnovy konania vykonať aspoň tie najdôležitejšie, dovtedy súdu neznáme a odsúdeným navrhnuté dôkazy a až po ich vykonaní rozhodnúť o povolení alebo nepovolení obnovy konania."

Odsúdený je toho názoru, že súd mal pristúpiť k výsluchu jeho navrhovaných osôb a až následne po ich vypočutí rozhodnúť, či sú tieto výpovede spôsobilé viesť k zmene rozhodnutia. Súd však predmetné neurobil a stroho konštatoval, že tieto výpovede nie sú podstatné pre rozhodnutie. S tým avšak odsúdený nesúhlasí. Súd v prvom rade tieto výpovede nevykonával, a z toho dôvodu je toho názoru, že súd nemôže dopredu s istotou prezumovať a konštatovať, že tieto výpovede budú bezúčelné, keďže nepozná ich obsah. Z toho dôvodu považuje rozhodnutie súdu, ktorým zamietol obnovu konania za predčasné.

V zmysle vyššie uvedeného navrhuje, aby súd v zmysle ust. § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napádané uznesenie, a aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, keďže je toho názoru, že sú naplnené všetky podmienky odôvodňujúce povolenie obnovy konania v jeho prospech.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom

rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktoré je vecne správne a zákonné. Poukazuje pritom na jednoznačné odôvodnenie napadnutého uznesenia a konštatuje, že rovnako ako okresný súd nezistil v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Odsúdený nepredložil v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. žiadne dôkazy, ani iné konkrétne, jasne definované skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu dospel nadriadený súd k záveru, podľa ktorého okresný súd v posudzovanom konaní vykonal zákonným spôsobom dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre vecne správne a zákonné rozhodnutie. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel konajúci súd k skutkovo správnym zisteniam, ktoré v zmysle zákona správne vyhodnotil a dospel k odôvodnenému záveru, s ktorým sa krajský súd v plnej miere stotožňuje.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.